

Jesu Kristi Fødsel

Vi fejrer jul, fordi Gud blev menneske. Gud blev født af en jomfru ved navn Maria julenat i landsbyen Betlehem.

Derfor var himlen denne nat åben, så Guds engle fyldte marken, hvor hyrderne holdt nattevagt.

Der er ganske vist altid små sprækker mellem Guds rige og vores verden. Sprækker hvorigennem Guds lys og Guds engle flyver ind og ud. Sprækker hvorigennem vi skænkes vores fornuft, vores viden om godt og ondt og vores evne til at vise og modtage kærlighed. Men det er bitte små sprækker. Så små at lyset for det meste bliver mudret og uklart, før det når frem til os.

Den første Julenat i Betlehem var der noget helt andet på færde. Denne julenat var Guds evige rige og denne forgængelige verden én og samme virkelighed. Ikke billedligt, ikke som et eventyr eller en fortælling. Nej ganske bogstaveligt: Gud blev menneske. Den højeste sandhed, den højeste skønhed og den højeste godhed lod sig føde i jordisk kød og blod. I denne, i vores, historiske virkelighed.

Julenats mirakel skete i virkeligheden, og havde vi været til stede, så havde vi set det samme, som hyrderne på marken så. Det skete i historien, i rummet og i tiden. Den evige lod sig føde ind i det forgængelige. Den udødelige gjorde sig dødelig.

En sådan historie kunne intet menneske have opfundet af sig selv.

Julenat, hvor Jesu blev født, og påskemorgen, hvor han opstod fra de døde, er det centrum, hvorom hele verden drejer. Det er begyndelsen og enden.

Det er det centrum, for hvilket hele universet blev skabt. Universets mening og mål ligger i krybben i Betlehem.

Og ethvert menneskebarn er skabt i Jesusbarnets billede. Derfor er hvert enkelt menneskebarn universets mening og mål. Hvert enkelt liv er en fortælling, der er i den almægtige Guds hånd. Det betyder, at den dybeste mening med vores liv ikke er i denne verden. Vi har borgerskab i Guds rige. Vi er ikke blot små ligegyldige biologiske væsener, som efter vore korte jordeliv er glemte og borte for altid.

Nej, vi er guddommelige væsener, skabt i Jesusbarnets billede, skabt til at leve i Guds rige.

Derfor har vore liv på jorden, hvordan de end bliver, en guddommelig værdi.

Gud blev menneske, han blev som en af os for at gøre os til en del af sin guddommelige virkelighed.

Den almægtige Gud, som har skabt universet og som har skabt hver enkelt af os med såvel legeme som sjæl, med såvel sanser som fornuft, han gjorde sig selv til et dødeligt menneske som vi. Og han gjorde det for at frelse os ud af dødens magt og skænke os det evige liv.

Vi er Guds børn der skal leve for evigt i hans kærlighed.

